

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De quibus rebus episcopi & Symeones qui columnam incolebat
rescripserunt. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

111
 urbem imperij primariam, aduentantes, contra Thimotheum ad meam pietatem attulerunt, quin etiam exemplaria, supplicum libellorum, quos quidam etiam Alexandria à Thimotheo ad Castra nostra accedentes, nostrae clementiae tradiderunt, ad tuam pietatem misimus: ad eum planè finem, uti quid factum sit à Thimotheo, quem ut populus Alexandrinus, & primarij viri, & ciues, & nauclerij sibi poposcerunt episcopum: de quæ alijs rebus in ipso supplicum libellorum corpore comprehensis, & præterea de Chalcedonensi concilio, cui minime assentiuntur quidam, sicut libelli supplices infra positæ declarant, tua sanctitas perspicuè intelligere possit.

Proinde tua pietas faciat, ut omnes orthodoxi & sancti episcopi, qui in hac urbe primaria in præsentia commorantur, quin etiam omnes sanctissimi clerici confestim apud se conueniant, & omnibus rebus (quippe Alexandria, quæ uti in statu tranquillo & pacato locetur, nobis maximè curæ est, iam est vehementer turbata) diligenter tractatis disquisitisque, quid de eo, de quo supra diximus, Thimotheo, quid etiam de concilio Chalcedonensi, omni humano timore, gratia, & odio penitus deposito, soloque Dei omnipotentis timore ante oculos statuto (nostis enim vos de hac re sanctæ eius & synceræ diuinitati rationem reddituros) quid inquam, vobis videatur, planè significetis, quo nos de omnibus per vestras literas certiores facti, edictum, quod apposite illis conueniat promulgare possimus. Istæ quidem sunt literæ scriptæ ad Anatolium. Non dissimiles ab eodem imperatore scriptæ fuerunt, cum ad alios episcopos, tum ad viros illustres, qui per id temporis, ut supra demonstratum est, vitam inopem, & rebus omnibus ad victum necessarijs destitutam egerunt: ex quorum numero Symeones (de quo superior nostra mentionem fecit historia) fuit: qui quidem primus omnium cœpit in columna habitare, illudque domicilij genus inuenit. His annuntantur Baradatus & Iacobus Syrii.

De quibus rebus episcopi & Symeones qui columnam incolebat rescripserunt. CAP. X.

Primum

Primum igitur Leo episcopus antiquæ Romæ pro defensione concilij Chalcedonensis scripsit, creationem que Timothei, utpote contra ecclesiæ leges factam improbat: quam Leonis epistolam imperator per Silenciarium eius mandata exequentem Timotheo Alexandriae antistiti mittit: cui rescripsit Timotheus, & cum concilium Chalcedonense, tum Leonis epistolam coarguit. Harum epistolarum exemplaria extant in literis Leonis imperatoris generatim ad omnes scriptis: & à me quidem omittuntur, ne nimis multa eius generis scripta in hoc opere intexere videar. Porro alij iidem episcopi Chalcedonensis concilij firme adhæserunt decretis, & creationem Timothei consentientibus suffragijs condemnauerunt. Ac solus Amphilocheus episcopus Sidæ epistolam scripsit ad imperatorem, in qua ut contra Timothei creationem grauius vociferatur, sic conciliū Chalcedonense improbat: Quæ res sunt etiam à Zacharia Rhetore literis mandata, ipsaq; epistola Amphilochei in eius libro posita. Symeones item vir sanctæ memoriæ, binas de eisdem rebus scripsit epistolas, alteram ad Leonem imperatorem, ad Basilium Antiochiæ alteram: quarum eam, quæ est scripta ad Basilium, utpote breuè, in hac mea ponam historia: cuius hæc est sententia.

*Vide
cuss. in
vita
nasla.*

Domino meo religiosissimo, sanctissimo, deoq; charissimo Basilio archiepiscopo, Symeones humilis peccator in domino S.

Am oportune dicere possumus: Benedictus deus, qui non auertit precem nostram, & misericordiam suam à nobis peccatoribus. Cum literas vestrae amplitudinis accepissem, admiratus sum tum singulare studium & pietatem imperatoris nostri sanctissimi, quam non modo erga sanctos patres, verum etiam erga fidem ab illis confirmatam demonstrauit, declarauit que. Verum hoc non ex nobis donum, ut sanctus loquitur apostolus, sed ex Deo, qui per preces vestras hanc propensam illi largitus est voluntatem. Postea adiungit ista.

Quapropter ego abiectus & vilis velut aborris monachorum, imperatori significauit, tum quid ipse de fide sexcentorum illorum & triginta sanctorum patrum Chalcedoni in unum coactorum senserim, tum me

Hh. 4 illi

illi adhærescere, & ab eadē utpote sancti spiritus afflatu de,
monstrata confirmatum affirmavi. Nam si servator adest in,
medio duorū aut trium in nomine eius congregatorū, qui,
fieri potest, ut tā multorum tamque sanctorum patrum nō,
interfit concilio, cum spiritus sanctus fuerit cum illis ab,
initio? Et postea. Quamobrem confortare, & esto ro-
bustus in veræ pietatis defensione, non aliter atque Iesus,
filius Naue Servus domini in populo Israelitico guber-
nandō tuendoque. Vniuerso clero tuę sanctitati obsequē-
ti, & populo benedicto ac fideli à me, quaeso, salutem di-
cito.

*De Timothei Aeluri exilio, & Timothei Salofa-
cioli creatione, & de Gennadio & Acacio Con-
stantinopolitanis episcopis. Cap. XI.*

Post ista Timotheus Aelurus addicitur exilio, iube-
turque Gangrænæ domicilium rerum suarum colloca-
re. Itaque Alexandrini alterum Timotheum Proterij
successorem designant: quem alij Basilicum, Salofaciolum
alij vocarunt. Mortuo Anatolio, sedem episcopatus Collā
tinopolis vrbs primariæ capessit Gennadius: cui Acacius,
qui in eadē vrbe orphanorū collegio præfuerat, successit.

*De terramotu qui accidit Antiochiæ, trecentos et
quadraginta septem annos post illum qui fuerat,
regnante Traiano. Cap. XII.*

Secundo anno imperi Leonis ingens terræ motus &
sconquassatio Antiochiæ accidit: ante cuius initium
quidam è populo eiusdem vrbs fati, supra modū infan-
nire, & omnē belluinā feritatem longe superare visi sunt,
quasi proemium eiusmodi cladibus præbituri. Annus autē
sextus & quingentesimus post nomen illi vrbi impositum
gravisimus terræ motus accidit, quippe decimoquarto die
mensis Gorpixi, quem Romani Septembrem vocant, circi-
ter horam quartam noctis, trecentum quadraginta septem
annis decursis ab eo terramotu qui sub Traiano fuit.

Ille enim terramotu anno centesimo quinquagesimo
nono